

man nu kjender, i Almindelighed er den frugtbarreste. Netop fordi jeg er kommen til Erkjendelse heraf, er det mig overordentlig meget om at gjøre, at man ikke i en Lov som denne indfører Bestemmelser, hvorved man saagodtsom umuliggjør for Vedkommende at træffe de Forholdsregler, der frugtbargjøre hans Jorder. Til Slutning skal jeg blot tilføie, at jeg troer, at det efter den Udtalelse, vi hørte, saavel af den høitærede Justitsminister som ogsaa af Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds (N. P. Hansen), maa være gaaet op for det ærede Medlem, at hans Forslag er meget for strengt. Det er kun det, jeg har at indvende derimod, og jeg skulde derfor meget ønske, at han vilde tage Forslaget tilbage, hvorimod jeg da ikke skal være uwillig til at være det ærede Medlem behjælpelig med til tredie Behandling at redigere Forslaget paa en saadan Maade, at en Bestemmelse som den, jeg omtalte, kunde blive indført; da jeg ingenlunde nægter, at ligesom man i en Lov maa tage Hensyn til, at hver Enkelt kan gjøre Brug af sin Eiendom i saa fuld Udstrækning, som det er muligt, saaledes maa man ogsaa tage Hensyn til, at ingen Skade afstedkommes for de tilgrændsende Naboer.

Madsen: Jeg troer, at den Frygt, som mange af de ærede Herrer have udtalt angaaende de Forsigtighedsregler, der ere foreskrevne ved Afbrændingen af Heber, for en stor Deel maae bortfalde ved den Bestemmelse, der findes i selve Lovbdkastet, at Afbrændingen stedse skal paabegyndes i Væsiden. Det er jo bekjendt, at det kun har været muligt at standse mange af de allerstørste Hebebrande paa den Maade, at man længere tilbage i Landet har pløiet nogle Furer, hvor man da har begyndt at brænde fra Væsiden, og først naar man der har ud-

brændt et Belte, og den større Brand har naaet dette Belte, er Jlden standset. Jeg troer derfor, at naar man stedse vil følge den Forholdsregel at tænde fra Væsiden, vil der ikke være nogen Fare, og saa ville de her foreskrevne Regler være tilfredsstillende. Der er en Bestemmelse, som omtales af den høitærede Minister, men som jeg ikke rigtig har opfattet. Der staaer i Lovbdkastet: „naar Afbrænderen nøie har fulgt Brandfogdens Forskrifter, er han i Ulykkestilfælde fri for Ansvar.“ Jeg troer, at Mange have forstaaet dette saaledes, at han ikke alene er fri for Justitiens Tiltale, men ogsaa for Erstatningsansvar, og jeg skulde meget ønske, at dette Punkt blev noget nærmere opklaret inden Afstemningen. Efterat jeg har hørt den ærede Justitsministers Udtalelser angaaende mit Forslag under Nr. 44, finder jeg mig foranlediget til at tage det tilbage.

Da Ingen optog dette Forslag, var det saaledes bortfaldet.

R e t t e l s e .

Nr. 86, Sp. 1350, Lin. 19—23 læses saaledes: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig i Anledning af den overlegne Maade, hvorpaa det behagede den høitagtede Justitsminister at imødegaae Bemærkningerne af Rigsdagsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen).